

סדר הנחת תפילה

אף על פי שיכולים להניח תפליין במשך כל היום כולם (מן חכמתה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפליין הוא בזמן תפילת שחרית, כמו מג' ישראל שמנחים תפליין ומטפלים בהם. (משיחת י"א שבט תש"ח)

ואהבת את יי אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והוא דבריהם האלה, אשר אנכי מצוך היום, על לבך, ושנותם לבנייך וברכתם בם, בשבחך בברית ובבלתך ברוך ובשבך ובគוון. וקשורתם לאות על ידה, והיו לטופת בין עיניך. וכתבתם על מוות ביתך ובשעריך. והיה אם שמע תשמעו אל מצומי, אשר אנכי מצוח אתכם היום, לאחבה את יי אליהך ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונחתוי מטר ארצכם בעתו יורה ולמלךך, ואספת דגון ותירשׁך וצתרך. ונחתוי עשב בשדרך לבהמפה, ואכלת ושבעתה. השמרו לכם פן ופתח לבכם, וספרתם ועברתם אליהם אחרים והשתתווים להם. וורה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תמן את יבוליה, ואברתם מהרה מעל הארץ בטבה אשר יי נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשורתם אתם לאות על ידכם וחיו לטופת בין עיניכם. וילמדתם אתם את בניכם לדבר בם, בשבחך בברית ובבלתך ברוך ובשבך ובគוון. וכתבתם על מוות ביתך ובשעריך. למן ורפו ימיכם וימי בנים על הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם לחתת להם, בימי השמים על הארץ. ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על בגדי בגדיהם לדרכם, וננתנו על ציצת הבונת, בחליל תבלת. ותהי להם ציצת, וראותם אותו, זכרתם את כל מצותי יי, ועשיותם אותם, ולא תתו רוחני לבכם ואחריו עינייכם אשר אתם נזים אחריהם. למן תזכיר ותשיטם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אליהך, אשר היצאתי אתכם, מארץ מצרים להיות לכם לאלים, אני יי אליהך (אני יי אליהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

הרי יי מקובל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך מצווה להתפלל בתפליין את כל תפילת שורית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק בידי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי אלהינו ואלה אבותינו, שיבנה בית המקדש במרה ביוםינו, ותן חלכנו בתורתך. **אך צדיקים ידו לשחק ישבו ישרים את פניה.**

טוב להרגיל עצמו לומר ... נוסח המודה וכו' ועל ידי זה זכרו את ה' הניצב עליו: **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** אשר קדשנו במצותיו **בָּרוּךְ הִנֵּה רֶפֶה אַמְגִנְתָּה.**

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך לזכור בה מאד ואסור לדבר ולוחזין דברי תורה מפני עד שיברך. **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** אשר קדשנו במצותיו **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** על דבריו תורה:

בָּעָרָב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֲתִידָרְבֵי תֹּרְתָּךְ בְּפִינָּו, וּבְפִי כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו גאנצאיינו, **וְצַאצְאי כָּל-עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלֹנוּ יוֹדֵעַ שְׁמֵךְ וּלְמִרְדֵּי** תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל: **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** אשר בחר בנו מפל העמים וממן לנו את תורה. ברוך אתה יי, נותן התורה:

וירברך יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי **לְאַמְرָה פָּנָיו אֶלְיךָ יִשְׂרָאֵל אָמָר לְהֶם:** בברך יהוה וישראל: יאך יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך ווישם לך שלום: **וִשְׁמָו אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְיָ אַבְרָהָם:**

ברכות הנחת תפליין

הברכה הראשונה, (באמירתה מכונים זו על התפליין של יד והן על התפליין של ראש) נאמרת לפני היזד החוץעה על שריר הקיבורת של הדר השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שהתפליין נוטות לעבר הגו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** לתגיות תפליין:

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דבר בין הנחת תפליין של-ידי לשל-ראש) לפני הריקת החוצהה על הראש

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו **בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** על מצות תפליין:

קריאת שם

שמע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדיו שלכל יلد, בן או בת - גם קטני קטנים - גם המבוגרים יהיה סדר (חפילה) פרט משלה - לומר תפילה להשם, חיקש - חמישה חומשי תורה (או ספר אחר של תורה) משלה ללימוד בו כל יום תורה, וכן להביר קופת-צדקה משלה - שלתוכה נזון זוכה (לבד מבשר וטום), מכפוף שנותן זוכה (לבד מבשר וטום) וכו' והיה לקטנות חי נפשו, ולהשתמש בו לזכריו האישיים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתוכו "לה") בצייר שמן - ודברים אלו יהיו ברשותו ואחריו ווינח בחדרו, מקום בולט - את הקופה יש לקבע בחדר על ידי מסמר וכדומה, ועל ידי זה החדר יכול יהפוך לחדר ובית של זתקה".